

Nr. 2000/102
van het repertorium

ARREST

beide beklaagden aanwezig, bijgestaan door Mr.
: loco Mr. , beiden
advocaat bij de balie van .

Beklaagd van:

de eerste en de tweede

a. om de misdaad of het wanbedrijf uitgevoerd te hebben of om aan de uitvoering ervan rechtstreeks medegewerkt te hebben

b. om, door enige daad, tot de uitvoering zodanige hulp verleend te hebben dat zonder zijn bijstand het misdrijf niet kon gepleegd worden

c. om, door giften, beloften, bedreigingen, misbruik van gezag of van macht, misdadige kuiperijen of arglistigheden, dit misdrijf rechtstreeks uitgelokt te hebben

d. om, hetzij door woorden in openbare bijeenkomsten of plaatsen gesproken, hetzij door enigerlei geschrift, drukwerk, prent of zinnebeeld, aangeplakt, rondgedeeld of verkocht, te koop geboden of openlijk tentoongesteld, het feit rechtstreeks uitgelokt te hebben

A. te , ononderbroken tussen 1 januari 1991 en 25 maart 1997

In overtreding met artikel 64 lid 1 van de wet van 29.3.1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw, nadien bestraft door art. 66 lid 1 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening gecoördineerd op 22 oktober 1996 en bekrachtigd door het decreet van 4.3.1997, thans strafbaar gesteld ingevolge de artikelen 2, 99, 146, 147, 149, 153 en 160 van het Decreet d.d. 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, door het uitvoeren of het instandhouden van werken of hoe dan ook op een onroerend goed

- zijnde een woning
- gelegen te
- grootte 35a 78ca huis
- ingeschreven op het kadaster te
- onder
- eigendom van

een inbreuk te hebben gemaakt op de voorschriften van de bijzondere plannen van aanleg, op de bepalingen van titel II van bovenvermelde wet of op die van de verordeningen vastgesteld ter uitvoering van het eerste hoofdstuk van titel IV van bovenvermelde wet, namelijk door in de periode van 1 januari 1991 tot 31 december 1995 volgende werken te hebben uitgevoerd en deze tussen 31

december 1995 en 25 maart 1997 te hebben in stand gehouden:

- het stelselmatig slopen van een bestaande oude woning en deze te hebben omgebouwd tot een moderne nieuwe woning
- door het metsen van nieuwe gevels voorzien van nieuwe witte PVC-ramen
- door het wijzigen van de binnenmuren met een nieuwe indeling tot gevolg
- door het leggen van een volledig nieuw dak;

B. te ononderbroken tussen 25 maart 1997 en 18 maart 2000

In overtreding met artikel 66 lid 1 en 5 en artikel 68 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening gecoördineerd op 22 oktober 1996 en bekrachtigd door het decreet van 4.3.1997, thans strafbaar gesteld ingevolge de artikelen 2, 99, 146, 147, 149, 153 en 160 van het Decreet d.d. 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, door het uitvoeren of het instandhouden van werken of hoe dan ook op een onroerend goed

- zijnde een woning
- gelegen te
- grootte 35a 73ca huis
- ingeschreven op het kadaster te
- onder
- eigendom van

een inbreuk te hebben gemaakt op de voorschriften van de bijzondere plannen van aanleg, op de bepalingen van titel II van bovenvermeld decreet of op die van de verordeningen vastgesteld ter uitvoering van het eerste hoofdstuk van titel IV van bovenvermeld decreet, namelijk door de werken onder betichting A verder in stand gehouden te hebben

Gezien de overschrijving van de dagvaarding ten kantore van hypotheekbewaring te d.d. 23 maart 2001, op kant van formaliteit

het onroerend goed toebehorend aan en
krachtens akte van aankoop verm.

recht ontvangen op 16.07.87 door
te (niet vermeld)

notaris

* * *

Gelet op de hogere beroepen ingesteld

- op 9 december 2003 door beklaagden tegen al de beschikkingen ten hunne laste

- op 10 december 2003 door het Openbaar Ministerie tegen alle beschikkingen op strafgebied

tegen het vonnis, op tegenspraak gewezen door 1 rechter op 3 december 2003 door de correctionele rechtbank van Mechelen, 11^e kamer, dewelke als volgt heeft beslist:

Veroordeelt beide beklaagden: ieder tot een gevangenisstraf van drie maanden en een geldboete van 200/40,3399 EUR te vermeerderen met 1990 deciemmen, alzo gebracht op 991,57 EUR of een vervangende gevangenisstraf van 40 dagen ingevolge art. 40 SWB.

Veroordeelt beide beklaagden hoofdelijk tot de kosten van de strafvordering, belopende tot heden: 122,05 EUR en ieder tot een vergoeding op van 25 EUR.

Beveelt dat de tenuitvoerlegging van dit vonnis gedurende drie jaar zal worden uitgesteld wat betreft de hoofdgevangenisstraf uitgesproken lastens beide beklaagden.

Verplicht elke beklaagde bovendien tot betaling van een bijdrage van 10 EUR + 40 deciemmen = telkens 50 EUR tot de financiering van het bijzonder fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden.

Beveelt op vordering van de gemachtigde ambtenaar - thans Gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur - of van het college van Burgemeester en Schepenen, het herstel van de plaats, nader omschreven in de betichting, in haar oorspronkelijke staat door het slopen van de constructie, inclusief de funderingen, het verwijderen van de afbraakmaterialen van het terrein en het aanvullen met zuivere aarde;

Bepaalt de termijn van herstel op één jaar beginnend op de dag volgend op de dag waarop onderhavig vonnis in kracht van gewijsde is getreden;

Voor het geval de plaats niet vrijwillig in de vorige staat wordt hersteld binnen de gestelde termijn, beveelt dat de gemachtigde ambtenaar - thans Gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur - of het college van Burgemeester en Schepenen van ambtswege in de uitvoering van het vonnis kan voorzien voor wat het herstel betreft, onder leiding en toezicht van de eerste daartoe aangezochte gerechtsdeurwaarder, deze desnoods bijgestaan door de openbare macht;

Zegt dat wie het vonnis doet uitvoeren, gerechtigd is de van de herstelling van de plaats afkomstige materialen en voorwerpen te verkopen, te vervoeren, op te slaan en te vernietigen op een gekozen plaats;

Zegt voor recht dat de veroordeelden gehouden zijn tot alle uitvoeringskosten, te verminderen met de opbrengst van de verkoop van de materialen en voorwerpen;

Verklaart de uitvoeringskosten invorderbaar op vertoon van een staat of afrekening, begroot en invorderbaar verklaard door de beslagrechter;

Zegt dat de herstelmaatregel wordt opgelegd onder verbeurte van een dwangsom van 100 euro per kalenderdag vertraging in het voltooid herstel van de plaats in de vorige staat en dit vanaf de dag volgend op de laatste dag van de gestelde hersteltermijn;

* * *

Gehoord het verslag gedaan door de heer voorzitter;

Gehoord het Openbaar Ministerie in zijn vordering;

Gehoord de beide beklaagden in hun middelen van verdediging, ontwikkeld door mr. , advocaat bij de balie van

Gelet op de door deze partijen neergelegde conclusies en stukken;

Overwegende dat de hogere beroepen van de beide beklaagden en van het Openbaar Ministerie, naar vorm en termijn regelmatig, ontvankelijk zijn;

Overwegende dat de feiten van de tenlastelegging dienen geactualiseerd te worden aan de huidige wetgeving; dat bijgevolg de tenlastelegging dient aangevuld te worden met de woorden:

"de feiten thans strafbaar gesteld zijnde overeenkomstig de artikelen 99, 146, 149, 150, 151, 153, 160 en 204 van het Decreet van 18 mei 1999, houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, zoals gewijzigd bij artikel 2 van het decreet van 28 september 1999, artikelen 16, 36, 38, 64 van het decreet van 26 april 2000, artikelen 4 en 10 van het decreet van 13 juli 2001, artikelen 2 en 3 van het decreet van 1 maart 2002, artikelen 6 en 7 van het decreet van 8 maart 2002, artikelen 7, 8, 9, 11 en 12 van het decreet van 4 juni 2003 en artikelen 46, 47 en 48 van het decreet van 21 november 2003";

Dat verder de misdrijfperiode met betrekking tot de feiten van de tenlasteleggingen sub A en B en in zo verre betrekking hebbende op het in stand houden van de werken dient gepreciseerd als volgt:
Sub A: van 31 december 1995 tot 25 maart 1997,
Sub B: van 25 maart 1997 tot 18 maart 2000;

Dat de feiten welke ten grondslag liggen van de ten laste van de beklaagden ingestelde strafvordering door voormelde actualisering en precisering niet gewijzigd worden en dat de beklaagden daarvan in kennis gesteld werden ter terechtzitting van dit Hof van beroep d.d. 16 november 2005 en zij zich daarop hebben kunnen verdedigen;

Overwegende dat de beklaagden zonder motivering concluderen tot het opschorten van de zaak; dat het Hof niet inziet waarom hiertoe zou dienen besloten; dat de zaak in staat van wijzen is en voor zoveel als nodig verwijst het Hof naar de oordeelkundige motieven van de eerste rechter desbetreffend die het Hof beaamt en hier overneemt;

Overwegende dat de schuld van de beide beklaagden aan de hen ten laste gelegde feiten sub A en B zoals geactualiseerd en gepreciseerd bewezen is

gebleven na hernieuwd onderzoek door het Hof ter terechtzitting en aan de hand van de stukken waarop het Hof vermag acht te slaan en om de oordeelkundige overwegingen van de eerste rechter, door beklaagden niet weerlegd zijnde, die het Hof bijtreedt en hier overneemt en aanvult als volgt;

Overwegende dat de beklaagden niet ernstig weerleggen dat voor de door hen in de aangenomen periodes uitgevoerde en instandgehouden werken en zoals beschreven door de verbalisanten een stedenbouwkundige vergunning vereist was en dat zij daar niet over beschikten;

Dat beklaagden zelf aangeven in de nota van 3 juni 1999 - bij hun poging tot het bekomen van een regularisatie van hetgeen uitgevoerd werd - dat er enkele gedeelten van de woning gesloopt werden, dat de nok verlaagd werd en dat een nieuw dak was geplaatst; dat uit de verdere beschrijving door de verbalisanten blijkt dat bijna alle binnenmuren gesloopt werden, plaatsen heringedeeld en opnieuw ingericht; dat de facto een quasi nieuwe woning werd gerealiseerd hetgeen niet als loutere van vergunning vrijgestelde instandhoudingwerken kan aangezien worden;

Overwegende dat de beklaagden tevergeefs voorhouden dat hen geen strafbaar opzet kan verweten worden, nu immers blijkt dat zij voorheen een bouwvergunning aanvroegen en, deze geweigerd zijnde, dan ook niet ernstig kunnen voorhouden onwetend te zijn geweest;

Dat de regelgeving met betrekking tot een saneringspremie duidelijk geen beoordeling inhoudt ten aanzien van de vergunningplicht voor uit te voeren werken en trouwens de destijds voorgehouden saneringswerken technisch gezien slechts zeer beperkt beantwoordden aan de effectief gerealiseerde bouwwerken die veel verder gingen dan loutere sanering; dat het niet de dienst Huisvesting is die bouwvergunningen aflevert en/of desbetreffend oordeelt noch bij de aanvraag noch bij de latere uitkering van de beoogde saneringspremie; dat beklaagden, intellectueel geschoold, het verschil tussen onderscheiden administratieve diensten vermogen te maken;

Overwegende dat de in stand gehouden bouwwerken gelegen zijn in bosgebied, een ruimtelijk kwetsbaar gebied zijnde als bepaald door artikel 146 van het Decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening zoals gewijzigd en dat alzo de strafsanctie voor het in

stand houden zoals voorzien in dat artikel nog steeds geldt;

Overwegende dat de in hoofde van de beklaagden aangehouden en bewezen feiten omschreven sub A en B zoals geactualiseerd en gepreciseerd de opeenvolgende en voortgezette uitvoering zijn van een zelfde misdadig opzet zodat, bij toepassing van artikel 65 lid 1 van het Strafwetboek alleen de zwaarste straf dient uitgesproken te worden;

Overwegende dat rekening houdend met de persoon van ieder van de beide beklaagden, hun blanco strafregister, de omstandigheden en relatieve ernst van de feiten, ieder van de beide beklaagden dient bestraft met een geldboete van 100 : 40,3399 euro te vermeerderen met 1990 opdecimen en aldus gebracht op 495,79 euro of een vervangende gevangenisstraf van 1 maand; dat de duur van de vervangende gevangenisstraf aangepast is aan de omvang van de geldboete;

Overwegende dat, gelet op de aard, de omvang en de bijzondere ernst van de feiten en mede om reden dat niet aangetoond wordt dat hun declassering zou bevorderd worden door het uitspreken van een straf, niet wordt ingegaan op het verzoek van de beklaagden om de opschorting van de uitspraak van de veroordeling te bevelen, temeer nu zulks niet van aard zou zijn om aan hen het zwaarwichtige karakter van de feiten en de schade ervan voor de ruimtelijke ordening en het milieu duidelijk te maken;

Overwegende dat nu de feiten bewezen zijn de eerste rechter terecht is ingegaan op de herstellvordering van de stedenbouwkundig inspecteur zoals uitvoerig gemotiveerd in diens vordering tot herstel en waaruit de wil van de overheid op duidelijke en niet mis te verstane wijze blijkt en die gesteund is op de concrete gegevens van de zaak;

Dat het niet de rechter is die de aard van de herstelmaatregel bepaalt (doch wel de bevoegde overheid) noch heeft deze te oordelen over de opportuniteit ervan;

Overwegende dat deze herstellvordering zowel intern als extern wettig is en op gepaste, aangepaste doch noodzakelijke wijze het herstel beoogt van de gevolgen van de door de beklaagden gepleegde misdrijven;

Dat zij steunt op juiste motieven van goede ruimtelijke ordening en niet onredelijk is,

integendeel en aan welke vaststellingen geen afbreuk wordt gedaan doordat de beklaagden daarover louter een andere mening hebben;

Dat het gewestplan definitief is en de daarin vastgelegde bestemming bosgebied zoals voormeld aangegeven op wettige wijze tot stand kwam; dat daaraan geen afbreuk wordt gedaan doordat beklaagden beweren dat hun individueel perceel eerder een landbouwbestemming had nu niet de individuele aard van elk perceel daartoe belangwekkend is doch wel het groter geheel dient bekeken waarvan dan het individuele perceel deel uitmaakt en dat blijkt dat het perceel van de beklaagden in een groter en al langer bestaand bos gelegen is zodat de bestemming bosgebied wel degelijk wettig is tot stand gekomen;

Overwegende dat de stedenbouwkundig inspecteur geen normatief opgelegde hoorplicht heeft voorafgaand het indienen van zijn herstellvordering terwijl verder daartoe geen noodzaak bestaat nu dergelijke vordering geen maatregel is doch slechts een vordering waaromtrent de beklaagde zijn verweer voor de rechter voeren kan en het enkel gebeurlijk de rechterlijke beslissing is waardoor de belangen van de betrokkene kunnen geraakt worden;

Overwegende dat er geen schending is van artikel 159 G.W. terwijl het onderscheid dat de wetgever maakt tussen eigenaars naargelang het gebied waarin hun percelen en de beoogde werken liggen, duidelijk ingegeven is door de zorg van de wetgever voor een goede ruimtelijke ordening waardoor een verschillende aanpak en een andere gradatie van bescherming verantwoord is naargelang de aard van het gebied;

Overwegende dat er derhalve en gelet op al deze gegevens en overwegingen geen aanleiding bestaat om een prejudiciële vraag te stellen aan het Arbitragehof nu het antwoord erop niet onontbeerlijk is om in deze zaak uitspraak te kunnen doen;

Overwegende dat de herstellvordering quasi onmiddellijk en alleszins tijdig genomen werd nadat de strafrechtelijke inbreuken in hoofde van de beklaagden op 10 juli 1999 vastgesteld werden en dat het gegeven dat de beklaagden die werken reeds uitvoerden in de periode 1991 - 1995 en konden verborgen houden niet meebrengt dat thans de herstellvordering onevenredig zijn zou in de tijd; dat de stedenbouwkundig inspecteur bevoegd is om de herstellvordering in te leiden en deze

bevoegdheid bestaande blijft ongeacht het tijdstip waarop hij meent deze vordering in te dienen;

Overwegende dat er geen verplichting bestaat voor het Hof om, vooraleer te oordelen omtrent de herstellvordering, advies te vragen aan de Hoge Raad voor het Herstelbeleid; dat er te dezen evenmin aanleiding is om dergelijk advies aan te vragen;

Overwegende dat het herstel in de oorspronkelijke staat te dezen slechts kan inhouden het slopen van de constructie, inclusief de funderingen, het verwijderen van de afbraakmaterialen en het aanvullen met zuivere aarde, zoals gevorderd door de gemachtigde ambtenaar, thans stedenbouwkundig inspecteur;

Overwegende dat de termijn voor het herstel dient te worden bepaald op één jaar vanaf het in kracht van gewijsde gaan van huidig arrest;

Overwegende dat het gepast is, zoals de eerste rechter terecht besliste, om een dwangsom op te leggen doch dat het bedrag ervan dient bepaald op 125,00 EUR per dag vertraging indien niet vrijwillig door beklaagden wordt overgegaan tot het herstel van de plaats in zijn vorige toestand, zoals boven aangegeven, en dit binnen de opgelegde hersteltermijn, met dien verstande dat die dwangsom zal opvorderbaar zijn vanaf de eerste dag na de hoger vermelde hersteltermijn in zoverre het huidig arrest vooraf werd betekend;

OM DEZE REDENEN:

HET HOF,

Recht doende op tegenspraak,

- 11, 12, 14, 24, 31 tot 37 en 41 van de wet van 15 juni 1935
- 162, 185, 190, 190 ter, 194, 195, 199, 200, 202, 203, 203 bis, 210, 211, 211bis wetboek van strafvordering
- 1, 2, 3, 7, 38, 40, 50, 65, 66 strafwetboek
- 44, 64, 65, 68 en 69 van de wet van 29 maart 1962, gew. art. 4, 20, 21 en 25 van de wet van 22 december 1970, art. 78 en 81 van de wet van 29 maart 1962, zoals aangevuld door art. 2 van het decreet van 28 juni 1984, gew. art. 42, 66, 68, 71 en 72 van het decreet van 22 oktober

1996, thans art. 2, 99, 146, 147, 149, 150, 151, 153, 154, 160, 161, 171, 197, 198 en 204 decreet van 18 mei 1999 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening, gew. art. 2 decreet van 28 september 1999, gew. art. 16, 34, 36, 38, 64 van het decreet van 26 april 2000, gew. art. 4 en 10 decreet van 13 juli 2001, gew. art. 2 en 3 decreet van 1 maart 2002, gew. art. 6 en 7 decreet van 8 maart 2002, gew. art. 7, 8, 9, 11 en 12 van het decreet van 4 juni 2003 en gew. art. 46, 47 en 48 decreet van 21 november 2003

- 1 van de wet van 5 maart 1952
- 1.2° van de wet van 24 december 1993
- 36 van de wet van 7 februari 2003
- 2 en 3 van de wet van 26 juni 2000
- 3 en 4 van de wet van 30 oktober 1998
- 5, 6 en 8 van het decreet van 7 december 2001
- 58 van het K.B. van 18 december 1986
- 28 en 29 van de wet van 1 augustus 1985
- 91 van het K.B. van 28 december 1950
- 1385bis gerechtelijk wetboek

Ontvangt de hogere beroepen;

Wijzigt het bestreden vonnis en opnieuw recht doende en met eenparige stemmen;

Actualiseert en preciseert de feiten van de tenlasteleggingen zoals hierboven aangegeven (pagina 6);

Verklaart ieder van de beide beklaagden schuldig aan de hen ten laste gelegde feiten sub A en B zoals geactualiseerd en gepreciseerd;

Stelt vast dat de in hoofde van de beklaagden aangehouden en bewezen feiten omschreven sub A en B zoals geactualiseerd en gepreciseerd de opeenvolgende en voortgezette uitvoering zijn van een zelfde misdadig opzet;

Veroordeelt ieder van de beide beklaagden voor de vermengde feiten sub A en B zoals geactualiseerd en gepreciseerd tot een geldboete van 100 : 40,3399 euro te vermeerderen met 1990 opdecimen en aldus gebracht op 495,79 (VIERHONDERD VIJFENNEGENTIG EURO en NEGENENZEVENTIG CENT) of een vervangende gevangenisstraf van EEN MAAND;

Verplicht elke beklaagde om bij wijze van bijdrage tot de financiering van het bijzonder fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders een bedrag te betalen van VIJFENTWINTIG EURO, verhoogd met 45 opdecimen en alzo gebracht op HONDERD ZEVENENDERTIG EURO en VIJFTIG CENT;

Legt aan elke veroordeelde een vergoeding op van VIJFENTWINTIG EURO;

Beveelt beklaagden de plaats in de vorige staat te herstellen, hetgeen impliceert

het slopen van de constructie, inclusief de funderingen, het verwijderen van de afbraakmaterialen en het aanvullen met zuivere aarde,

binnen de termijn van EEN JAAR ingaande vanaf het in kracht van gewijsde gaan van huidig arrest;

Beveelt, voor het geval de plaats niet binnen één jaar na het in kracht van gewijsde gaan van huidig arrest in de vorige staat wordt hersteld, en/of het strijdige gebruik niet binnen die termijn wordt gestaakt, zoals hiervoor gezegd, dat de stedenbouwkundige inspecteur en het college van burgemeester en schepenen, ambtshalve in de uitvoering ervan kunnen voorzien op kosten van de beklaagden;

Zegt dat de overheid die het arrest uitvoert, gerechtigd is om de materialen en voorwerpen afkomstig van de herstelling van de plaats of van de staking van het strijdig gebruik te verkopen, te vervoeren en te verwijderen;

Zegt dat de overtreder die in gebreke blijft, verplicht is alle uitvoeringskosten, verminderd met de opbrengst van de verkoop der materialen en voorwerpen, te vergoeden op vertoon van een staat, opgesteld door de overheid die het arrest uitvoert, of begroot en uitvoerbaar verklaard door de beslagrechter in de burgerlijke rechtbank;

Veroordeelt beide beklaagden, voor het geval dat aan de veroordeling tot herstel niet wordt voldaan, solidair tot betaling aan de stedenbouwkundige inspecteur van een dwangsom van HONDERD VIJFENTWINTIG EURO per dag vertraging vanaf de eerste dag volgend op het verstrijken van de hoger vermelde hersteltermijn en in zoverre huidig arrest vooraf werd betekend;

Veroordeelt beklaagden solidair tot de kosten in beide aanleggen, deze voorgeschoten door de openbare partij begroot op 198,83 euro;

Aldus gedaan en uitgesproken in openbare
terechtzitting van de TWAALFDE kamer van het HOF
VAN BEROEP te ANTWERPEN op
ACHT MAART TWEEDUIZEND EN ZES

Waar aanwezig waren

Voorzitter

Raadsheer

Raadsheer

Substituut-procureur-generaal

Griffier